

မြတ်ဗုဒ္ဓဘိဝံသ

စိဉ်းပုည

မော်ကွန်းပေါင်းချုပ်

မင်းလှသင်္ခယာဘွဲ့ခံ - ရွာစည်ရွာစား
စလေစိဉ်းပုည

မော်ကွန်းပေါင်းချုပ်၊ ဦးပုည

စာမျက်နှာ ၆၈ မျက်နှာ၊ ၁၂•၈၀၀တီ x ၁၈•၅၀၀တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ခင်မာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၉၊ စက်တင်ဘာလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်စု ၅၀၀၊

၁၉၆၀ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်ထုတ်မှု၊

ရောင်းစျေး ၉၀၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

မင်းလှသင်္ခယာဘွဲ့ခံ-ရွာစည်ရွာစား စလေဦးပုည
ဦးပုည
မော်ကွန်းပေါင်းချုပ်

မြန်မာ့စာပေအဖွဲ့ချုပ်၊ ၂၀၁၉

ဟံသာဝတီ
Copy Print

နိဒါန်း

မော်ကွန်း ဟူသော ဝေါဟာရ၌ မော်သဒ္ဒါသည် အတ္ထုပ္ပတ္တိကိုဟောသည်။ ကွန်းသဒ္ဒါသည် မင်းတို့စံရာနန်း တော်ကိုဟောသည်ဟု ဝေါဟာရလိနတ္ထ ဒီပနီကျမ်းတွင် ဆိုသောကြောင့် မင်းတို့စံရာနန်းတော်အတ္ထုပ္ပတ်ကို ဘွဲ့ဆို သည့် ကဗျာလင်္ကာ၊ သို့မဟုတ်မင်းတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သော အကြောင်းအရာ အတ္ထုပ္ပတ်ကို ဘွဲ့ဆိုသည့် ကဗျာလင်္ကာ မျိုးကိုမော်ကွန်းခေါ်ဆိုကြောင်း သိအပ်ပေသည်။ ဤဦးပုည မော်ကွန်း ပေါင်းချုပ်တွင် ရတနာနဒီဘွဲ့ မော်ကွန်းနှင့် ပဌမပိုင်းဘုန်းတော်ဘွဲ့ မော်ကွန်း၊ ဒုတိယပိုင်း ဇင်းမယ်နိုင် မော်ကွန်း၊ တတိယပိုင်းမန္တလေးဘွဲ့မော်ကွန်းဟု မော်ကွန်း လေးစောင်ပါရှိရာ အားလုံးခြုံ၍ကြည့်ပါလျှင် ပဉ္စမသင်္ဂါ ယနာတင် ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးနှင့် ဆင်ဖြူရှင် မိဖုရားခေါင်ကြီးတို့ ရွှေလက်တွဲ၍ နန်းပွဲသဘင် ဘိသိက် မင်္ဂလာ ယင်တော်မူပြီးနောက် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် အစွမ်းဖြင့် ရရှိအပ်သော အကျိုးထူး အာနိသင် အကြောင်းအရာ အစီအစဉ်တို့ကို ပေါ်ပေါ် လွင်လွင် ထုတ်ဘော်ကျူးရင့်ဘွဲ့ဆိုအပ်သောကဗျာလင်္ကာဖြစ်၍ ၎င်း ၎င်း-စောင်လုံးကိုပင် ဘုန်းတော်ဘွဲ့မော်ကွန်းဟု သာမန် အားဖြင့် ဆိုသင့်သော်လည်း တပိုင်းနှင့်တပိုင်း တစောင်နှင့် တစောင် ကွဲလွဲခြားနားချက်ကို သိစေခြင်းငှါ ၎င်း-ပိုင်း ၎င်း-ကဏ္ဍ ၎င်း-စောင်ကို အမည်ထူး၎င်းဖြင့် သတ်မှတ်ခေါ် ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

စလေဦးပုည

စလေဦးပုည၏အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဦးပုည၏ လက်ရာစာအုပ် စာတမ်းအများတွင် အချိုးအဖွင့်တို့၌ ဂုဏ်မြင့်ဖော်ပြကြပြီးဖြစ်သဖြင့် အကျယ်တဝင့်ထပ်မံဖော်ပြရန်ကား လိုအပ်မည်မထင်ပေ။ အကျဉ်းအားဖြင့်ဖော်ပြရသော် ဦးပုညသည် ၁၁၇၄-ခုနှစ်ဖွားဖြစ်၍၊ ၁၂၂၉-ခုနှစ်တွင် အနိစ္စရောက်သည်။ ဖခင်မှာ ဦးမြတ်စံဖြစ်၍ မိခင်မှာ ဒေါ်လှရင်ဖြစ်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်က စလေမြို့တွင် ပညာသင်ကြား၍ နောင်သော် အမရပူရမြို့တွင် ပညာဆည်းပူးသည်။ သာမဏေဝတ်ရာတွင် ရှင်ပုညဟူသော ဘွဲ့ကိုခံယူသည်။ ပိဋကတ်၊ ဗေဒင်၊ ကဗျာလင်္ကာတတ်မြောက် ကျမ်းကျင်သဖြင့် မင်းတုန်းမင်းကြီးထံတွင် လက်ဖက်ရည်တော်အရာဖြင့် ထမ်းရွက်ရာ မင်းလှသင်္ခယာဘွဲ့နှင့် ရွာစည်ရွာကို စားရသည်။ [ဦးပုညအတ္ထုပ္ပတ္တိအကျယ် ဟံသာဝတီ ရေသည် ပြဇာတ်၌ ပါရှိသည်။]

ဦးပုညရေးသားပြုစုခဲ့သောစာပေစုများ

- ၁။ ဟောစာ-
 - (က) ဥပကနှင့်စာဝါ ဟောစာ (ဟံသာဝတီ။)
 - (ခ) ဝေဿန္တရာဟောစာ။
- ၂။ တရားစာဝတ္ထု-
 - ဦးပုညဝတ္ထုပေါင်းချုပ် (ဟံသာဝတီ။)
- ၃။ မော်ကွန်း-
 - (က) ရတနာနဒီဘွဲ့မော်ကွန်း
 - (ခ) ဘုန်းတော်ဘွဲ့မော်ကွန်း

} ဟံသာဝတီ။

(၈) ဇင်းမယ်နိုင်မော်ကွန်း }
 (ဃ) မန္တလေးဘွဲ့မော်ကွန်း } တံသာဝတီ။

၄။ ဗေဒင်ကဗျာပေါင်းချုပ်။

၅။ ပြဇာတ်—

(က) ဝေဿန္တရာပြဇာတ်။

(ခ) ကောသလပြဇာတ်။

(ဂ) ရေသည်ပြဇာတ် (တံသာဝတီ။)

(ဃ) ဝိဇယပြဇာတ် (တံသာဝတီ။)

(င) ပဒုမပြဇာတ် (တံသာဝတီ။)

(စ) ကုသပြဇာတ် (မပြီးဆုံး။)

၆။ သာသနာတော် လျှောက်နှင့် ဆွမ်းတော်ကြီးစာ
တမ်း (တံသာဝတီ။)

၇။ မဇ္ဈသကသတ်ပုံ။

၈။ ဣန္ဒာသက္ကဆေးကျမ်း။

၉။ သင်္ဂြိုဟ်ကိုးပိုင်းတေးထပ်။

၁၀။ မယ်ဘွဲ့ မောင်ဘွဲ့မှတမ်း။

၁၁။ ဝါသုဒေဝဇာတ်ဝတ္ထု။

၁၂။ သက္ကဋတုဖတ်နည်းလင်္ကာ။

၁၃။ ဗဟန်းကန်တော်ကြီးဘွဲ့ တောလား။

၁၄။ သဒ္ဒါပုဒ်စစ်နှင့် ဝန္တန္တရနိဿယ နံပျောက်များ။

၁၅။ တေးထပ်နှင့် အခြားကဗျာများ။

ပုံနှိပ်ခြင်းအာသိသ

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်ဖြစ်ကြသော အမျိုးသား၊
အမျိုးသမီးတို့အား တရားသက်ဝင် သဒ္ဓါရှင်လျက် ဝမ်း

တွင်သို့မှီး ပိဋကတ်တိုက်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်ကြစေရန်၎င်း၊
 ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ငိုကာ၊ ယောဇနာ၊ ဂန္ထန္တရများ
 နှင့်တကွ ရှေးဟောင်းစာပေများ မတိမ်ကော မပပျောက်
 စေရန်၎င်း၊ မသူတော်တရားကွယ်ပ၍ သူတော်တရား
 ထွန်းကားစေရန်၎င်း၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး စည်ပင်ပြန့်
 ပွား၍ အခွန်ရှည်စွာတည်စေရန်၎င်း၊ “အမတဒုန္ဒုဟိ၊
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဓမ္မစည်တော်ကြီးကို။ အာဟညိ၊
 ဒေသနာဉာဏ်စက်ဖြင့် တီးနှက်ပေတော့အံ့” ဟူသော
 ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ အာသီသ အလိုကျ မိန့်ခွန်း
 တော်မြတ်ဟသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးရန်၎င်း၊ ရည်
 သန်ရိုးရင်း နှလုံးသွင်းရှိသည်ဖြစ်၍ ဦးပုညဓမ္မကွန်းဓမ္မာင်း
 ချုပ် ဝေါဟာ သညာတင့်ဆန်း ဤသည့်ကျမ်းကို ခမ်း
 နားသပ်ရပ်စွာ ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ချိ ထုတ်ဝေအပ်သည် ဖြစ်ပါ
 ကြောင်း။

ယင်းသို့ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိရာ တွင်လည်းရှင်းလင်းသေသပ်
 သော အထားအသို၊ အပိုအလိုမရှိသော ပုဒ်ပါဠိ၊ အဖြတ်
 အရပ် ကျနသေချာ၍ အက္ခရာပုဒ်ဗျည်း မလိပ်လည်းစေရ
 အောင် ဝါဒီဆရာကြီး ဦးခင်စိုး [သာသနမဇသိရိပဝရဓမ္မာ
 စရိယ]နှင့် ဆရာ ကိုတင်နွယ်၊ ကိုသန်းညွန့်တို့က ကောင်း
 စွာသုတ်သင် ပြင်ဆင်ကာ စက်တင်ပုံနှိပ်အပ်သည် ဖြစ်ပါ
 ကြောင်း။

“ဟံသာဝတီ”

ဦးပုည မေဒိက္ခန်းပေါင်းချုပ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရတနာနဒိတ္တမော်က္ခန်း

၁။ ခြီးလော့ကြက်သရေ၊ တက်ဖြိုးဝေစိမ့်၊ ရေထွန်နီ၊
သိန်တညီလျှင်၊ ခုနစ်လီဆင့်၊ ဝန်း၍မြင့်သည်၊ မြေပြင့်မိမာန်၊
သဏ္ဍာယန်ထက်၊ ဝေယန်သာစွ၊ ဓါဝရလည်း၊ မာယကုသိုလ်၊
ကံနဂိုရ်ဖြင့်၊ အလိုပြီးမြောက်၊ ဘုံကြီးပေါက်သို့၊ မိုး
အောက်မျက်နှာ၊ စက္ကဝါကို၊ လက်ျာတို့ခတ်၊ တန်ခိုးလွတ်
သား၊ ရန်ဖြတ်လွင့်မှုန်း၊ တိုရှင်ဘုန်းကြောင့်၊ အနှုန်းမစံ၊
သပြေယံဝယ်၊ ဝေလျှည်းလျက်၊ ရာထီးချက်တို့၊ စုံလက်ရှိ
ပန်း၊ လက်မုံသွန်းသား၊ မန္တလေးညွန့်၊ မြေအဝှံန့်ထက်၊
ရွှေခွန့်အလာ၊ ဗျာဒိတ်မှာနှင့်၊ မဟာပနာဒ၊ သမ္ဘာရ
ကြောင့်၊ မြေမှထွားမြောက်၊ ဘွားဘွားပေါက်သား၊ များ

ထောက်တထောင်၊ နန်းရွှေတောင်သို့၊ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝါ၊ လင်းလင်းဖြာမျှ၊ ရတနာပုံ၊ နန်းနိတုံကို၊ အမုံရင့်သန်၊ ရွှေဘုန်းဘန်သော၊ ဘုမ္မဏ္ဍလာ၊ ဒေဝါရွှေညီ၊ ကေဝီနှင့်၊ မြေမဟီဆုံး၊ သစ်သစ်ကြီး၍၊ ခေတ်လုံးညွတ်ယိုင်၊ ခြံမြံမြံအိုင်သည်။ ။သံပြိုင်ဇေတု ကောင်းကြီးတည်း။

၂။ တကမ္ဘာလျှင်၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ လျှာကုဋေဖြင့်၊ ဆန်းနေဂိုဏ်းညီ၊ ဝါထာစီ၍၊ ကြူးချိုမြွက်ဘော်၊ ဆိုလှည့်သော်လည်း၊ ဘုန်းတော်ကဲလွန်၊ အနေကန်ကို၊ ဝေဘန်ခြီးမြှောက်၊ ပြီးမရောက်လိမ့်၊ မြကျောက်ခါးပန်း၊ စက်နရန်းဖြင့်၊ ဝန်း၍ရစ်ဝုတ်၊ မြစ်သမုဒ်ကို၊ ချုတ်ချုတ်နှောက်နည်၊ ပတ်ခေါက်လည်သည်၊ မန်းပြည်တည်ထောင်၊ ဘေးရန်အောင်ကား၊ စက်ရောင်ရွှေနှုတ်၊ ဥက္ကာမုက်နှင့်၊ ဝိသုဒ္ဓစစ်၊ ထောင်ခြည်ရစ်သည်၊ နေမြစ်မန္တာတ်၊ ကုန်းဘောင်နတ်၏၊ မြစ်မြတ်ဇနိန်၊ နွယ်သမ္ဘိန်တည့်၊ ထိန်ထိန်တေဇော်၊ သပြေကျော်သည်၊ ဘိုးတော်ရန်လှည်း၊ ခမည်းစက္ကဝတ်၊ နောင်စောထွင်တို့၊ တမ္ပတ်မင်္ဂလာ၊ ပြည်သိင်္ဂါနှင့်၊ ဇေယျာအဝ၊ အမရဝယ်၊ မြန်မာ့သရဖူ၊ ကြငှန်းထူ၍၊ မန်းဘူမဟိန်၊ ရေခဲချိန်သည်။ ။နာဂိန်ဥက္ကဋ္ဌ တောင်ကြီးတည်း။

၃။ ဘဝန္တဂျ၊ သယမ္ဘုလျှင်၊ နှစ်ဆူစကြာ၊ ဒေသစာဖြင့်၊ သုနာပရန်၊ နတ်သန်ဌာနီ၊ တမ္ပဒိသို့၊ ပါရမီရင့်နု၊ ဝေနေစုကို၊ မြော်ရှုရှယ်ရည်၊ ချွတ်အံ့လည်သော်၊ မြန်ပြည်အခေါင်၊ မန်းရွှေတောင်ဝယ်၊ လရောင်စက်ဝါ၊ လက္ခဏာနှင့်၊ မျက်နှာကြည်မြ၊ ရှုန်းရှုန်းပသည်၊ စန္ဒမုဒိ၊ နတ်နာရီလျှင်၊ သိင်္ဂီဦးသစ်၊ ဇမ္ဗူရာဇ်သို့၊ ကျစ်လစ်ဖွံ့ထွား၊ ရင်ညံ့သားကို၊ တရားညွတ်နူး၊ ပန်းနှယ်ခူး၍၊ ကျေးဇူးလေးနက်၊ လှူဒါန်း

ဆက်သော်၊ ရွှေငှက်ကရဝိက်၊ ဘောင်လုံးညိတ်မျှ၊ ထိတ်
 ထိတ်သဟံ၊ ရင့်ကတွန်သို့၊ ဆင်းကြန်အင်ညီ၊ မယ်ဒေဝီအား၊
 ဝစီနက်တံ၊ ဗျာဒိတ်သံဖြင့်၊ တောင်ယံနိုးနိမ့်၊ ဖြိုးဖြိုးသိမ့်
 သည်။ ။ ငြိမ့်ငြိမ့်ပဲ့တင်ခတ်တီးတည်း။

၄။ ဒီပလက်ဂ၊ သုဓမ္မာနှင့်၊ ခေတ္တရာစံ၊ ပုဂံထောင်
 တည်၊ ဝရွှေပြည်၌၊ မြိုက်ရည်ဓမ္မစက်၊ ငါ့နှုတ်နက်လျှင်၊ မွန်း
 ချက်သူရိန်၊ ထွန်းခွဲထိန်ပြီ၊ အာလိန်ခွေညွတ်၊ သိန္ဓေထွင်သို့၊
 ဝင်သဝတ်ရောင်၊ မြဲခိုးမှောင်သည်၊ မန်းတောင်သမိုက်၊ မြေ
 မကိုင့်ထက်၊ လွန်ရိုက်သာသနာ၊ နှစ်ထောင်သာ၍၊ ငါးရာ
 ခွံနဲ့ရှည်၊ အညွန့်စည်သော်၊ ဤသည်နတ်နွယ်၊ ကလျာငယ်
 လျှင်၊ နယ်ဇမ္ဗူပြင်၊ ရန်မာန်နှင့်၍၊ အိမ်ရှင်စည်ကြီး၊ အလိုတီး
 လိမ့်၊ ပွဲခြီးကြော်ကြေး၊ နှစ်ထောင်ရှေးတိ၊ လေးရာအစ၊
 ထွန်းသည်ကပင်၊ ဇေယျတေဇ၊ နေလရောင်ခြည်၊ မန်းတောင်
 တည်သား၊ ကြည်သရာနံ၊ စက်ပျံစီးလွတ်၊ လောကဓာတ်ကို၊
 ဆုံးဖြတ်ဆော်နှိုး၊ ကုန်းဘောင်ရိုးလျှင်၊ တန်ခိုးပြည့်စုံ၊ တိုက်
 လုံးခြံ၍၊ ရွှေဘုံရတနာ၊ ပြည်အောင်ချာကို၊ နိဗ္ဗာနတ်တူ၊
 တည်အံ့ဟူသည်။ ။ ရှစ်ဆူရိပ်ကြာ ညီးညီးတည်း။

၅။ ဇမ္ဗူမန်းဘွေ၊ ပြဋ္ဌာန်းမြေထက်၊ နှုတ်ရွှေမှာတိုင်း၊
 ဗျာကရိုက်နင်းနှင့်၊ နန်းပိုင်းသိုက်လျော်၊ အကြိုက်တော်သော်၊
 တေဇော်ဝရဇိန်၊ စက်နှယ်ထိန်သည်၊ ပြည်သိမ်ခေတ်၊ ဘူ
 မရာဇဝယ်၊ ထီးသစ်နန်းဦး၊ စိုးမှူးပိုင်နင်း၊ အလောင်းမင်း၏၊
 မြစ်ရင်းတော်မြတ်၊ လောကနတ်လျှင်၊ ဘုံထွင်အမရ၊ နန်း
 ဌာနထက်၊ စတုတ္ထရွှေအိမ်၊ မာန်နှိမ်တားဖြည့်၊ စမ္ပယ်စည်
 တည့်၊ ဈာန်ယာည်မိုးယံ၊ နတ်စိုးစံသည်၊ သဟံမြဲဟွာ၊ အရိ
 ယာနှင့်၊ ကာမာတခို၊ မြင်းမိုရ်မကိုင့်၊ မဟာရိုက်တို့၊ သိုက်

လည်းအမြတ်၊ ဓာတ်လည်းအကျော်၊ စံနည်းတော်လည်း၊ အဟော်ဝတော၊ မွန်ရှည်စွာဖြင့်၊ အလာတညီ၊ အခါဤကား၊ ပါရမီသခင်၊ နတ်ရှင်ဘုန်းခေါင်၊ မန်းရွှေတောင်ဝယ်၊ နန်းဆောင်ဗိမာန်၊ တည်ချိန်တန်သည်၊ မွန်ပြီဘုရား၊ မန်းညာဖျားသို့၊ ဘဝါးစက်လှုံ၊ ကြာချက်ခံ၍၊ ယာဉ်ပျံစွင့်စွင့်၊ စီးစတင့်ဟု၊ ခြီးပင့်နှုတ်ချို၊ ကြင်းဆိုသည်။ ။ နဂိုရ်တည်အံ့ချိန်နီးတည်း။

၆။ သာသနာလျှင်၊ သုံးရာဖြိုးသစ်၊ ကိုးဆွဲရှစ်တည့်၊ အနှစ် နှစ်ထောင်၊ နေနှယ်ပြောင်သော်၊ မြရောင်ရွန်းဝေ၊ ကျွန်းသပြေထက်၊ ဝေဒိသမျိုး၊ နေကရိုးသည်၊ သတိုးပဝရာ၊ အာရောကတို့၊ အမရသာစည်၊ ဘေးတော်ပြည်ဝယ်၊ ငါးမည်ကိုယ်အမ်း၊ လက်နက်စွမ်းဖြင့်၊ ခုတ်ဘမ်းနှိပ်နှံ၊ ရိပ်ရိပ်ပျံသည်၊ မှင်တံဝေသီ၊ ကေသရီလျှင်၊ လည်ချိုလှန့်ဟောက်၊ ခံစောင့်ရှောက်သား၊ ရန်ထောက်နှင်ဟန်၊ ပလ္လင်ပြန်ထက်၊ စင်သန့်ဖြူနစ်၊ ပင်လယ်ဖြစ်သည်၊ ညာရစ်ငွေရောင်၊ ခရုချောင်ဖြင့်၊ သျှောင်ကေတုမာ၊ ရတနာကို၊ ဂင်္ဂါနဝတတ်၊ သုန်သုန်ဆွပ်၍၊ ဘုံထွင်ဥကင်၊ မုဒ္ဒါယင်သော်၊ ကောင်းကင်မြေရေ၊ လေအဆုံးရောက်၊ ခြီးခြီးပေါက်မျှ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးရှင်၊ ရွှေပလ္လင်ဝယ်၊ အောင်မြင်သစ္စာ၊ ပွင့်ဆဲခါသို့၊ မြဟွာသံပြီ၊ သာဓုဂီဖြင့်၊ ထိပ်ဆီစုံဆင့်၊ လက်မုံပွင့်သည်။ ။ တို့ရှင်ဘုန်းရောင်နေမီးတည်း။

၇။ ရာဇဗျူဟာ၊ ဘိသေကာဟု၊ မင်္ဂလာမျှကြီး၊ အောင်ပွဲပြီးသော်၊ ဝှဲခြီးပြန်ရှား၊ အဝှန်ကြားသား၊ မြူတားချေငံ၊ စံနည်းသံကို၊ ကံပါရမီ၊ ဉာဏ်ဂန္ထီဖြင့်၊ လီလီဆယ်ဆယ်၊ ရှာရွေးချယ်လျက်၊ အံ့ဘွယ်အလွန်၊ ဤတောင်မွန်၌၊ ဗိမာန်ပြန်

ပြောတည်အံ့သောဟု၊ ဩရောကဝိ၊ မတ်ဉာဏ်ရှိနှင့်၊ ဣတိ
 ဟာသ၊ တကွငါးပုံ၊ နှုတ်ဝယ်ငိုသည်၊ အင်စုံပဏ္ဍိတ်၊ ပုရော
 ဟိတ်တို့၊ သန္တိဋ္ဌာန်နှုတ်၊ ဝေဒသုတ်လည်း၊ ဇုပ်ယုဂ်တပြီ၊ လို
 တော်ညီသော်၊ တောင်ဂီရိထူး၊ မြေမျှားမှူးထက်၊ နန်းဦး
 တည်ရန်၊ ဘူနက်သန်ကို၊ ကောင်းကြံလှစ်ဘွေ၊ စနစ်လေ
 ဟု၊ မိန့်ရွှေတော်ခွန်း၊ ညွှန်ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ။ ယုံ့မွန်းနာ
 ဘွယ်မပြီးတည်း။

၈။ ထိုအခါဝယ်၊ ဣန္ဒြာဘုန်းလျှံ၊ ဝိသုကံနှင့်၊ ဒိသမ္ပဒတ၊
 ပရမေသုရိန်၊ သီဝိန္ဒရာဇ်၊ နတ်စစ်တေဇော်၊ အာနုဒဘာ
 ကြောင့်၊ မတ်ကျော်ကဝိန်၊ သုခမိန်ဘို့၊ ကာယိန္ဒြေ၊ ကိုယ်တွင်း
 နေလျက်၊ မြေကိုဉာဏ်လှစ်၊ ဘန်စနစ်သော်၊ ကြံ့ရှစ်အင်္ဂါ၊
 ပထဗျာဝယ်၊ သဘာဝတ္ထ၊ သဏ္ဍာနနှင့်၊ မမျှန်မိမြင့်၊ သစ်ပင့်
 အနောမြေသရဂန်၊ ကုန်းစွန်ကျင်းဝှန်း၊ ရေစမ်းနှိုင်းညှိ၊ ရေ
 ရှိရေတည်၊ အင်ရှစ်မည်လည်း၊ ချမ်းကြည်ပြည့်စုံ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 ဖြင့်၊ စုပုံလောက်လွေ၊ တွင်ချည်းထွေ၍၊ မြေအမြုတေ၊ မှန်
 လှပေရှင့်၊ ကိုးထွေအင်္ဂါ၊ လက္ခဏာမူ၊ ကမ္ဘာမတ္တရင့်၊
 ဦးခေါင်းမှတ်လည်း၊ အမြတ်ကိန်းရ၊ ဥဿဘနှင့်၊ ဂဇနာဂီ၊
 ကေသရိတို့၊ လက္ခိကြက်သရေ၊ ဖြိုးဝေကဲမြင့်၊ ဝှဲဝှဲတင့်သည်၊
 အသစ်ရှစ်ဦး၊ မြိုက်ကျေးဇူးလည်း၊ ရွယ်လူးနရိန်၊ ဘုန်းတော်
 ရှိန်ကြောင့်၊ ဒေဝိန္ဒရာ၊ ညီညာရွက်ဆောင်၊ ရန်တိုင်းအောင်
 ၍၊ ရွှေတောင်ကြီးအောက်၊ ဘုံကြီးပေါက်သည်။ ။ အံ့
 လောက်ပြောပ မပြီးတည်း။

၉။ ပူရန္ဒေပြီ၊ ကြမ်းအညီတည့်၊ ပထဝီပြင်၊ ရွှေကြေးမျှင်
 ကို၊ ဝန်းကျင်ဥဿဘ၊ တိတိလှသည်၊ တရားရှစ်ဆယ်၊ တ

မျဉ်းသွယ်မှ၊ အလယ်ဗြဟ္မာ၊ ရှစ်မျက်နှာဝယ်၊ ခေတ္တာမိပတိ၊
 အစရှိသည်၊ အဘိတေဇဝန်၊ နတ်မွန်ရှစ်ကျိပ်၊ ရန်မာန်နှိပ်တို့၊
 ဘုန်းရိပ်လွှမ်းခြုံ၊ သပ္ပာယ်တုံပြီး။ ။ ဥဒ္ဓိသန္တ၊ တေတလေ-
 နာဂါ၊ လောကပါလာစကာမဂါ၊ ဂေဟေ တသ္မိံ စတိဋ္ဌန္တ၊
 အာပုပ္ပလကရာသဒါ။ ။ ဂါထာဝဇီ၊ ခုနစ်ချီဖြင့်၊ သံပြီတွတ်
 တွတ်၊ တောင်းပန်ရွတ်သော်၊ နတ်လည်းမိုဃ်းဖျား၊ နဂါး
 မြေယံ၊ ပတ်ဝန်းခြံလျက်၊ အောင်သံရင့်ရှု၊ ခါတမူကား၊ ဇမ္ဗူ
 ပျံ့မွှေး၊ မန္တလေးဝယ်၊ စဉ်ရှေးကမ္ဘာ၊ ကြိုက်ခဲစွာသား၊
 ရတနာပုံ၊ မျက်စုံရောင်ခြည်၊ နန်းမြို့ပြည်ကို၊ ဇာနည်ဘုန်း
 ခေါင်၊ တိုက်လုံးအောင်သည်၊ ကုန်းဘောင်နတ်ဆွေ၊ ဆယ်
 ပွင့်နေလျှင်၊ ကြက်သရေကြီးခံ၊ ပြီးစေအံ့ဟု၊ ရဲဝံ့မနစ်၊ အား
 တော်သစ်၏၊ ဓမ္မရာဇ်မင်းဆုံး၊ မြတ်နုလုံးကို၊ ပိုက်ကြီးနှစ်
 ထောင်း၊ ရှင်စေကောင်းဟု၊ နတ်ပေါင်းလျင်မြန်၊ ပြည်
 ကြီးဘန်သည်။ ။ ဗိမာန်တုမဲ့ဘုံသီးတည်း။

၁၀။ ခြောက်ရာခြောက်ရာ၊ လေးမျက်နှာလျှင်၊ သင်္ချာ
 တိံသ၊ ဥဿဘထက်၊ သူရဇ္ဇဓာတ်၊ ရွှေပြာသာဒ်နှင့်၊ နဝ
 ရတ်စီ၊ ကွန့်ကွန့်ချီသည်၊ ကောလိမြေစုံ၊ ဇေယျဘုံလည်း၊
 ဝိဇ္ဇာပြကတိ၊ လျှပ်နှယ်ညိ၏၊ ပစ္ဆိမစက်၊ ပါပကွက်ဝယ်၊
 တွက်ချက်နဂိုရ်၊ ဘိတ်ဘိတ်ယိုသား၊ တံသိုကွမ်းပြောက်၊
 ကြငှန်းပေါက်လျက်၊ မြောက်ဥတ္တရာ၊ စမုတ်ညာထက်၊
 ရတနာမြူတေ၊ တခဲထွေသည်၊ ဝသေဦးကိုင်၊ မြူးမြူးမြိုင်မျှ၊
 မဏ္ဍိုင်မြင့်သွန်း၊ ပုံကြီးထွန်း၏၊ ဝန်းခဲစကြာ၊ တမျက်နှာ၌၊
 ပရာဝရံ၊ ဝဲယာခြံသည်၊ မြေခံရေနတ်၊ လေဓာတ်မီးရှိန်၊
 ညီးညီးထိန်မျှ၊ ဝရဇိန်ရောင်ရွန်း၊ ပြောင်ပြောင်ထွန်းသား၊
 နန်းဆယ့်နှစ်ဆောင်၊ မိုးခေါင်ကြားကြား၊ ရွှေတံခါး

လည်း၊ တရားစောင့်တတ်၊ လိုတော်ညွတ်၍၊ နတ်ဣဒ္ဓိမန်၊
သင့်ကြောင်းရန်သည်။ ။ဝိဂန်ပုံနှင့်ရောရိုးတည်း။

၁၁။ ဓာတုမဏ္ဍ၊ ပတ်လည်ချသား၊ ကွန်းမပြာသား၊
ဒွါဒရသ်လည်း၊ မျဉ်းခတ်တသွန်၊ စတုကဏ်၌၊ ဝိမာန်
လေးသွယ်၊ ဘဝဂကယ်မျှ၊ တနယ်တနယ်၊ တလာပယ်မှု၊
ရွှေကြယ်ငွေကြယ်၊ မျက်စုံခြယ်လျက်၊ တိမ်စွယ်ထဲချောင်း၊
ရဲရဲပြောင်သည်၊ ရှစ်ဆောင်ရှစ်ဆောင်၊ ရစ်မြှောင်ဝန်းလည်၊
ရွန်းရွန်းကြည်မျှ၊ ရောင်ခြည်တွဲတွဲ၊ ယိုအံ့ကဲ့သို့၊ လေးဆယ့်
ရှစ်တန်၊ ဝေဇယန်လည်း၊ ဘုန်းဝှန်သတိုး၊ ရှင်တန်ခိုးကြောင့်၊
လိုစိုးမျက်မှောက်၊ မြေမှပေါက်၏၊ ပတ်လျောက်ရစ်ခြံ၊
ခက်ဆစ်ကြိုလည်း၊ မြစ်တုံ့လုတ်၊ ရေတိဂုတ်လျက်၊ ဥဿ
ဘတွန်၊ နက်ကျယ်ဝှန်သည်၊ ရွှေပြန်လွတ်စွန့်၊ မြရည်သန့်
နှင့်၊ မကန့်လျှာဖျား၊ တန့်မနားတည့်၊ ပတ္တမြားမြဲ၊ မျက်
ရှင်ထဲ၌၊ သူရဲပုဏ္ဏက၊ လိုတိုင်းပြသည်၊ သဗ္ဗကိရိယာ၊ ရ
ဘွယ်ရာသို့၊ ရွှေကြောငှက်ခါး၊ အပါးပါးလည်း၊ ဘုန်းသား
ဘုန်းကံ၊ ဘုန်းစီမံသည်။ ။ထောက်ခံ ကုသိုလ်ခိုင်ဖြိုးတည်း။

၁၂။ မင်္ဂလာလျှင်၊ အင်္ဂါမချို၊ ရွန်းရွန်းပျိုသား၊ မြို၏
ချက်ဗွေ၊ လယ်မဇ္ဈေ၌၊ သုမေဓာမြတ်၊ ညာပျော်နတ်ကို၊
လက်ထပ်မှုကို၊ ဝိသကြိုနှင့်၊ ရွှေဘုံသခင်၊ နတ်ရှင်နှင်း
ဆောက်၊ ဆုကြီးမြောက်သား၊ မြေပေါက်ရတနာ၊ နန်းသိင်္ဂါ
လျှင်၊ ယူဇနာမြင့်ဖျား၊ နှစ်ဆယ့်ငါးတည့်၊ ဘုန်းအားဘန်
ဆန်း၊ ချက်ခြင်းထွန်းသို့၊ မြေနန်းလွတ်စံ၊ ပြာသာဒ်ပျံ
လည်း၊ တိမ်ယံသီဝေ၊ အထွေထွေသျှင်၊ ရွှေတံခွန်၊
စက်စက်ရည်းမျှ၊ မြလည်းညွန့်၊ ငဇီကောင်းရှိန်၊ စိန်လည်

ပြုံးပြက်၊ မိုးချက်ပျံ့၊ ပုလဲခြည်လျှပ်၊ အထပ်အထပ်၊
ချပ်ကာချပ်ကာ၊ ဆယ်မျိုးဖြာသည်၊ ရတနာမွန်နစ်၊ သင့်ရာ
သစ်လျက်၊ မြေဖြစ်ရေဖြစ်၊ နတ်ဖြစ်လူဘုံ၊ မျက်မြတ်ပုံကို၊
ဥသယံ့၍တွင်၊ သိကြားယင်ရှင့်၊ ကောင်းကင်ဗိမာန်၊ ဝေဇယန်
ကား၊ ကေနမုချ၊ ကြားကာမျှတည့်၊ ဘဝသခင်၊ ရှင်ပင်စော
ထီး၊ ရွှေနန်းကြီးကား၊ အတီးရှေးကျူး၊ ကုသိုလ်ထူးတွင်၊
နတ်မူးမြဲဟွာ၊ ကိုယ်တိုင်လာ၍၊ မေတ္တာထပ်ပွား၊ ဘန်သော
အားဖြင့်၊ သိကြားနေတန်၊ ဝေဇယန်ထက်၊ အပြန်ထောင်
ရာ၊ လွန်ကဲသာသည်။ ။ သမ္ဘာစုံပြည့်ရင်းနိုးတည်း။

၁၃။ အဆန်းအဆန်း၊ ရှုမခန်းတည့်၊ ရံနန်းငါးဆောင်၊
ခံရွှေတောင်လည်း၊ မှောင်ကိုလှစ်ခွါ၊ ယုဂန်ချာ၌၊ အာဇာ
နာဌ၊ အမည်ရသည်၊ သီဒါထိပ်စွန်၊ ရွှေဗိမာန်လျှင်၊
အပြန်လေးဆယ်၊ ဂါဝုတ်ကျယ်၍၊ ငါးသွယ်ချိန်မြင့်၊ အာ
လိန်ဆင့်ထက်၊ စွင့်စွင့်ထက်ဝန်း၊ ပေါ်ပြိုင်ထွန်းသို့၊ စီရန်း
တုရင်၊ ရှပ်ရှင်ပြောက်ပြိန်း၊ အကိန်းကိန်းလည်း၊ ပိတ်လိန်း
ခဲကျို၊ ရွှေစတီဖြင့်၊ မျက်စိမူးနောက်၊ ဟူးဟူးတောက်၏၊
တောင်မြောက်ဝဲယာ၊ ရံစကာသည်၊ ရတနာ ရောင်စို၊
ဆောင်တို့ကိုလည်း၊ မြင်းမိုရ်ခွတ်လတ်၊ ခါပန်းသတ်ဝယ်၊
နက္ခတ်တင့်ဆုံး၊ ရောင်ပြုံးပြုံးလျှင်၊ မိုးလုံးပြည့်ဝန်း၊ လှည့်
၍ထွန်းသို့၊ ရွှေနန်းပရိကံ၊ ပတ်သန်းခြံသည်။ ။ အလျှံ
ဘိတ်မျှသိုစီးတည်း။

၁၄။ အဝန်းကိုးရာ၊ မဇ္ဈိမာဟု၊ ကမ္ဘာနဂိုရ်၊ မြေဗဟို
နှင့်၊ သိန်းယိုင်သထုံ၊ ရွှေဘုံခေတ္တ၊ ရိမဒ္ဒထက်၊ ရှေးက
ကျော်သောင်း၊ ဘေးစောလောင်းတို့၊ ရိုက်ညောင်းရွှေစည်။

မြို့နန်းတည်သား၊ ခိုင်ကြည်ကြီးကျယ်၊ အံ့စွယ်ဟု၊ ကျမ်းဝယ်အာဂုံ၊ လာလှည့်တုံလည်း၊ ဘုမ္မန္တရ၊ ဒေသဝေါဟာ၊ နှီးနှောစာသော်၊ ယူဇနာဘွဲ့နည်း၊ အပည်းပည်းတိ၊ လှည်းတပိုးပြန်၊ တာအခန့်ကို၊ ရှည်ခွန့်တယူ၊ ဇနာဟူ၍၊ လူဥပဒည်၊ များလတ်သည်ကြောင့်၊ မကြည်မလင်၊ ဒုဟဝင်ခဲ့၊ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ၊ ဆိုသရွေ့လည်း၊ ဘုန်းဟေ့ မြတ်စွာ၊ တို့ထွင်ချာ၏၊ ရတနာပုံ၊ အာရုံရှုမြော်၊ ရွှေပြည်တော်နှင့်၊ စံသော်လက္ခဏာ၊ သိကောင်းရာ၏၊ သီဒါပတ်လည်၊ ရံကျုံးသည်လည်း၊ မျက်ခြည်ရှုမြင်၊ ဘယ်ပြည်တွင်မျှ၊ လေးခွင်ထုတ်ခတ်၊ ရေရဟတ်ဖြင့်၊ မပတ်စတောင်း၊ အင်းမြစ်ချောင်းကို၊ ခနောင်းတဘက်၊ ကျုံးရေတွက်၍၊ အမျက်ဝဇီ၊ ဆိုရဦးခဲ့၊ ပါရမီအထုံ၊ ပြည့်လောက်လုံသည်၊ ရွှေဘုံဥကင်၊ မန်းပြည်ရှင်၏၊ ရဇ္ဇင်မင်္ဂလာ၊ တပြည်သာသည်။ ။ ယထာဝါဒီဂုဏ်ထူးတည်း။

၁၅။ ရတနာပုံ၊ အင်္ဂါစုံသည်၊ မြေခုံနက်သန်၊ ရွှေဗိမာန်ထက်၊ ရှစ်တန်ပလွင်၊ မာရဘင်ဝယ်၊ ငွေစင်ပစ္စု၊ ရှစ်ဆိုင်ထူလျက်၊ မြူမရစ်ဘွဲ့၊ နစ်နစ်လဲသည်၊ ခြောက်ဆယ့် လေးဦး၊ ကျေးဇူးပျိုပျို၊ အင်မချို့တည့်၊ မြို့ကြက်သရေ၊ မြူတေဝါဝင်း၊ လမင်းသတိ၊ သမာဓိတုံ၊ သီလဂုဏ်တည်း၊ မမူန်မထင်း၊ ညစ်ကြေးကင်းလျက်၊ မြစ်ရင်းနှစ်ဖြာ၊ နေကိုက်ညာဟု၊ ရိပ်ကြာဝန်းဖြန့်၊ ရေသွန်းသန့်သည်၊ ညာနန့်ကေသီ၊ နတ်ဒေဝီနှင့်၊ ရွှေညီလာရံ၊ ဗိုလ်ရှုခံလျက်၊ ဘုံပျံဦးကိုင်၊ ရွှေမဏ္ဍိုင်ကို၊ စိုးပိုင်သိမ်းယူ၊ ထိန်းတော်မူဟု၊ လူလည်းလေးမြတ်၊ နတ်လည်းမေတ္တာ၊ မြဟွာအဟုံ၊ ကြည်ညိုခြီးမြှင့်၊ ရွှေလက်ပင့်၍၊ ရင့်ရင့်ရော်ရော်၊ မန္တန်ကျော်နှင့်၊ ပင့်ခေါ်သွင်းနှံ၊ ကြင်းသံ

ဖြင့်၊ ညင်းညံကျူးရှင်၊ နန်းဦးတင်သည်။ ။လူ့ခွင်မကြံ
စဘူးတည်း။

၁၆။ ရိပုံလေယျာ၊ မန်းသိင်္ဂါဟု၊ အောင်ချာတမ္မတ်၊
ရွှေဘုံထွဋ်ကို၊ စက္ကဝတ်သတိုး၊ တန်ခိုးကျုံးပြီး၊ ကျင့်သုံးရာ
ဇမံ၊ ဓမ္မကံလည်း၊ တရံမကွေ၊ တည်လတ်ထွေကြောင့်၊
သရေဓမ္မာ၊ စောနရာအား၊ မုဒ္ဒါနိသင်၊ ဘုန်းကျိုးထင်သို့၊
ဘုရင်ကေရာဇ်၊ သိင်္ဂီစစ်တို့၊ ထီးသစ်ဘွေးဘွေး၊ တည်သန္ဓေ
သည်၊ ကလေးမည်သာ၊ ပြည်အချာမှ၊ ရုဇာတန်ခိုး၊ ဆဒ္ဒန်
မျိုးကို၊ မြတ်နိုးစုံမက်၊ နတ်တို့ဆက်၍၊ ရွှေစက်မဉ္ဇူ၊ တင်
တော်မူရှင်၊ တိမ်ဖြူပန်းဝတ်၊ လှမ်းကာဆွတ်သည်၊ အဿ
တရ၊ နတ်သယာဉ်ကျော်၊ တိုရသော်ကား၊ ဝေရော်မျက်
ရှင်၊ ဘူဇင်္ဂိသာ၊ ရတနာတင့်မော၊ ဓာတ်သဘောလည်း၊
မနောမယိဒ္ဓိ၊ ဘုန်းရှိစောထီး၊ လိုတော်ပြီး၏၊ ညီးညီးလျှံ
ထိန်၊ တချက်ချိန်က၊ ဝရဇိန်သွား၊ ရာထောင်ပွား၍၊ လွှား
လွှားဖြတ်စည်း၊ ရန်လုံးညည်းသည်၊ ယည်းတယားစကြာ၊
ရိန္ဒမာလည်း၊ သမ္ဘာတော်ဟုံ၊ လိုပြည့်စုံသည်။ ။ရွှေဘုံ
ပြည်ကြီးကျေးဇူးတည်း။

၁၇။ တရံသော်တုံ၊ ဘူပေါ်ဇနိန်၊ အသန္တိန်ကား၊
ပညိန္ဒြေ၊ ဘန်စိတ်ဝေ၍၊ သပြေမန်းငှ၊ ပြည်ကြီးသူတို့၊ ငွေ
ကြပင်လယ်၊ ရစ်သွယ်ခွေဝန်း၊ ဦတင်ကန်း၍၊ မြင့်သွန်း
ယူဇနာ၊ ပဒေသာမှ၊ လွယ်ကာဆွတ်ရုံ၊ လူမှုကုံသို့၊ မကြံ
မရှား၊ ရေစာများ၍၊ စီးပွားချမ်းသာ၊ ဖြစ်ကြောင်းရှာ
သော်၊ ရှေးခါအရှည်၊ မင်းဘုန်းစည်တို့၊ မြရည်ရွှေလောင်း၊
ရေယဉ်ချောင်းကို၊ ဗိုလ်ပေါင်းဝန်းလျား၊ မင်းဘုန်းအား
ဖြင့်၊ ကြီးစားကုတ်ကော်၊ တက်လှည့်သော်လည်း၊ ဖြေခို

ဖြော်ရေကြည်၊မစီးသည်ကြောင့်၊ ရွှေပြည်ရိက္ခာ၊လုပ်စာခွန်
ထွက်၊ ကျိုးမနက်တည့်၊ ကျွန်းချက်မြန်ဘောင်၊ မန်းရွှေ
တောင်၌၊နန်းဆောင်သမိုက်၊ကြငှန်းစိုက်၍၊ တည်ထိုက်တုံ
စွာ၊ထိုမင်းသာလျှင်၊ သီဒါသွယ်မြောင်း၊ ဤရွှေလောင်းကို၊
ပြီးကြောင်းမရှည်၊ စွမ်းနိုင်မည်ဟု၊ ဘုန်းစည်ဗျာဒိတ်၊
သိုက်နိမိတ်နှင့်၊ သန္ဓိဋ္ဌာန်ကျ၊ညီမောလှသား၊ဒသမစကြာ၊
တို့ရှင်သာသည်။ ။ကမ္ဘာကဲအံ့ လွန်ကျူးတည်း။

၁၀။ သုံးထောင်ယူဇနာ၊ ဟေမဝါဝယ်၊စုလ္လှာသီထွင်၊
သားသားညွတ်သည်၊ ကျောက်ဓာတ်မဟီ၊ သေလာဂီ
လည်း၊ တိမ်ဆီသွန်းသွန်း၊ ခိုက်ဘနန်းမျှ၊အဆန်းအကြယ်၊
အံ့ဩဘွယ်ကို၊ မြောက်ဆွယ်စိန်တိုင်း၊ တောင်ယွန်းခိုင်း
လျက်၊ မိုင်းလုံခရိုင်၊ လွန်ဖြီးခိုင်သည်၊ တောင်ပိုင်ပြည်ကြီး၊
တစင်းထီးမှ၊ စီးခဲ့အမှန်၊ နတ်လွတ်ပြန်လျှင်၊ တောင်စွန်
ပိုက်ကြော၊ ရေမလျှောတည့်၊ မိုင်းငေါမံဝေ၊ ပလောင်နေ
သည်၊ တောင်သေလဝန်း၊ နံစငန်းက၊ ဖြန်းဖြန်းထွားကွန်း၊
နဂါးလွန်သို့၊ တွန့်၍ဝဲယာ၊ ရေယဉ်လာသော်၊ ဒွံခွါတန်
ခိုး၊ တောင်တရိုးလည်း၊ မလျှိုးမငုပ်၊ မတိမ်မြုပ်တည့်၊
ဟင်ခုပ်ရွာမြိတ်၊ ပတ်ခဲ့ချိပ်မှ၊ မိုးမိတ်နယ်ကုန်၊ တွေတွေ
စုံန်သည်။ ။အမွှာနွရရေဦးတည်း။

၁၉။ အထွေအထွေ၊ တောင်နှင့်ရေတည့်၊ မြိုင်ခြေရဂုံ၊
သာမျိုးစုံသည်၊ မိုင်းလုံနယ်ပါ၊ နဂါးရွာမှ၊ ဒက္ခိဏာယည်၊
ညာစဉ်ပတ်ချုပ်၊ စီးခဲ့ဟုတ်သော်၊ မံပုပ်နာရော၊ တကြော
နာရောင်၊ တောင်အဆုံးရောက်၊ ညောင်ထောက်တသီး၊
မြောက်ခရီးဖြင့်၊ လယ်ကြီးပတ်ကုံး၊ ကျောက်တလုံးကို၊
ကျိုးသို့ရစ်ပုတ်၊ လွှဲခဲ့ထုတ်၍၊ မိုးကုပ်မြို့နယ်၊ ညောင်ကုန်း

ဝယ်ကား၊ တသွယ်ခွဲခြား၊ မြောက်သို့ပါးလျက်၊ စကား
 တောင်ခြေ၊ မြစ်ကြီးရေလျှင်၊ လေတသုန်သုန်၊ လှိုင်းကုန်
 ကုန်နှင့်၊ စုန်ခွဲဆောလျှင်၊ ဘောဘောနှင့်မှ၊ ကျပ်ပြင်
 နယ်မြေ၊ လက်ျာခွေသော်၊ ရေဝစွန်းကျ၊ ပစ္စိမသို့၊ မြနဒီ
 ကြော၊ ယာယီမျောပြီး၊ မြစ်ယောမြိုင်နှင့်၊ ဝနိုင်တခွင်၊ ပျော်
 ပွဲဖျင်သည်၊ လောင်းစင်ရွာအောက်၊ ဖြိုးဖြိုးမောက်မျှ၊
 ကျောက်တခဲထွေ၊ တောင်အခြေဝယ်၊ မြေကိုစုပ်စုပ်၊ လျှိုး
 ဝင်ငုတ်သည်။ ။ချင်ခွဲဘယ်ညာမကူးတည်း။

၂၀။ အာဝတ်ဝင်္ဂါ၊ ရေသီဒါလျှင်၊ ဝေဟာသဓာတ်၊
 မိုးခွတ်လတ်မှ၊ ရဟတ်ခေါက်တုံ၊ ပြန်ကလုံဖြင့်၊ လျှိုး
 ငုံ့ငုံ့လျှင်၊ ဖြိုးဖြိုးနှင့်၍၊ တိယင်္ဂလ၊ ပါသာဏကို၊ ခြေခြေ
 ခွဲ၊ မြေအထဲ၌၊ ရေဝဲရစ်သွန်၊ စီးခွဲထွန်မှ၊ တဘန်တက်
 လာ၊ မြေမျက်နှာဝယ်၊ ငါးရာရစ်ဝန်း၊ မြစ်ကြီးထွန်းသို့၊
 နှုန်းနှုန်းတပြိုင်၊ ကြန့်ကြန့်ခိုင်သည်၊ မဏ္ဍိုင်တည်ဆောက်၊
 တောင်ကြီးအောက်သို့၊ လျှိုးဘောက်ရေရှင်၊ ကွယ်ငုပ်ဝင်ပြီ၊
 ဥမင်္ဂါဦး၊ ကမ်းနဖူးထက်၊ ထန်းလူးအမြင့်၊ ရေပန်းပွင့်
 လျက်၊ မှုတ်လွင့်ထွင်ပြန်၊ သဲသဲဝှန်၍၊ လွန်ခွဲပြီးသော်၊ ကိုင်း
 ကြီးအုတ်ဖို၊ အလျှိုလျှိုတည့်၊ နဂိုရ်ရပ်သာ၊ မတ်တရာကို၊
 ပတ်ကာခွေ၊ ရောမနှင့်၊ တကွရောယောင်၊ နှောလာပေါင်
 သည်။ ။ပလောင်ရေတက်ဘက်ခုးတည်း။

ရတနာနဒီဘွဲမော်ကွန်းပြီး၏။

ဘုန်းတော်ဘွဲ့မော်ကွန်း

၂၁။ ခြီးလော့တိုက်လုံး၊ အောင်သံကြီးပိဋ်၊ ပတ်ကုံးရူ
 ပ၊ သောဠသတွင်၊ သုဒ္ဓအရိယာ၊ မိုးမြဟွာလျှင်၊ ကမလာ
 ဇာတ်၊ ဩပပတ်သား၊ ကြာမှတ်ဟိတ်ဖိုလ်၊ နိမိတ်လို
 ဖြင့်၊ ဂြိုဟ်ဥဏှာ၊ ဣန္ဒြစက္ကရတ်၊ ဘုံပြာသာဒ်တို့၊ သမ
 သတ်ရောင်ရွန်း၊ ပေါ်ပြိုင်ထွန်းသည်၊ မော်ကွန်းပညပ်၊ ဘဒ္ဒ
 ကပ်ကား၊ သရဇ္ဇညာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ငါးမည်၊ ကြွန်းတည်
 လျက်၊ အောင်စည်ကျူးရိုက်၊ အစဉ်လိုက်ဖြင့်၊ အမြိုက်သ
 ဘင်၊ ယင်လတ်သော့အား၊ ကပ်တပီးထက်၊ ထွင့်ဖျားမိပ
 တိ၊ တင်ထိုက်ဘိဏ်၊ ကြိသဟသ်၊ လောကဓာတ်လည်း၊
 ဥဂ္ဂဋ္ဌမှန်ကု၊ ဤတိုက်မူလည်း၊ တဆုပြဋ္ဌာန်း၊ သပြေကျွန်း
 ထက်၊ ဦးစွန်းမကိုင့်၊ မန်းသမိုက်ဏ်၊ တိုက်တလောက၊ ဩ
 ကာသဌ၊ မြဟွာဂိုဏ်းပွား၊ ကမ္ဘာသားတို့၊ မြောက်စား
 ဘိသိက်၊ ရှိဦးညိတ်သည်၊ ဝိသိဋ္ဌလူ၊ ဗုဒ္ဓက်ကား၊ ဘူမဏ္ဍလိပ်၊
 လေးကျွန်းဒိပ်ကို၊ ဘုန်းရိပ်မိုးဖြန့်၊ တန်ခိုးကွန့်လျက်၊
 အဂ္ဂနုများစွာ၊ သတ္တဝါအား၊ ဓမ္မာနုဓံ၊ ထွေတောသံဟု၊
 ကျံကျံကျူးမည်၊ တရားစည်ဖြင့်၊ ပတ်လည်ကျော်ဟိန်း၊ ဇမ္ဗူ
 ထိန်းသည်။ ။ အောင်ကျိန်းလက်မွန်ပွဲဦးတည်း။

၂၂။ မဟာသမ္မတ၊ ခတ္တိယရာဇာ၊ ခရာတံဆိပ်၊ ဘွဲ့ရွှေ
 လိပ်နှင့်၊ မိပ္ပတိထွင့်၊ ကမ္ဘာနတ်မှာ၊ သိဒ္ဓတ်ဘုရား၊ နှစ်ပါးခွဲ
 ဝေ၊ ဂိုဏ်းနှစ်ထွေဖြင့်၊ နေအာဒိဝင်၊ သာကီဝင်ဟု၊ နွယ်စင်
 သမ္ဘိန်၊ ထွန်းခွဲထိန်မှာ၊ အာလိဂျီစည်၊ သဏ္ဍာန်တည်သည်၊
 ပတ်လည်ရစ်စိုက်၊ ကိုးရာတိုက်ဝယ်၊ အကိုက်အညွန့်၊ ကွန့်
 ကွန့်ကလျံ၊ မင်းပွဲခံ၍၊ စံခွဲနှောင်းလည်း၊ တကောင်းမြစ်

ဦးပုညမော်ကွန်းပေါင်းချုပ်

မြေ၊ ခေတ်သရေနှင့်၊ မြေဘူမရတ်၊ ရိမဒ်မြင်စိုင်း၊ စစ်
ကိုင်းပန်းယ၊ နေဝံသတို့၊ ရွှေဝမဏ္ဍိုင်၊ ဘုံဦးကိုင်ထက်၊
အပြိုင်အပြိုင်၊ ရွှေစိုင်ရတနာ၊ သန္တာရိုးလက်၊ မြတ်မျိုး
မျက်တည့်၊ ကိုးချက်နေဟန်၊ ပစ္စုဖြန့်လျက်၊ သတ္တဘဏ်
နောင်၊ တောင်၏တံခွန်၊ ဝေဇယန်သို့၊ ဗိမာန်ရွှေဘုံ၊
တရားထုံသည်။ ။ချက်ကုံလောက်ငံကျေးဇူးတည်း။

၂၃။ ပူရရတနာ၊ ပြည်အောင်ချာလျှင်၊ သင်္ခါရမျိုး၊
သိုက်ဓာတ်ညှိုး၍၊ တန်ခိုးမှိန်သော်၊ ဆုံးချိန်အာဘသ်၊ ဘုံ
အထွင်ကို၊ သံဝဋ်ညှိုးညှိုး၊ ကမ္ဘာမီးဖြင့်၊ အကျိုးမဟဲ၊ လောင်
သကဲ့သို့၊ ပြည်ထဲအလုံး၊ ညှိုးချိုးပျောင်းမျည်း၊ တလိုင်း
ညည်း၍၊ လုံးကျည်းငြိုငြင်၊ ရှိရာတွင်၌၊ ကောင်းကင်ပိတ်လိန်း၊
သုဘကိဏ်းမှ၊ ကိန်းကုဏေတိုက်၊ ပတ်ဝိုက်ဖြိုးမောက်၊
အောက်အဇဏ၊ ညီညာတင်းကျမ်း၊ ရေတိမ္မင်းလျက်၊ လျှမ်း
လျှမ်းပြည့်ဝှန်၊ ကပ်မိုးသွန်သို့၊ မန္တန္တရာဇ်၊ နေမြစ်နွယ်
ရင်း၊ အာဒိမင်းနှင့်၊ ခံတွင်းကြာမုံ၊ ရွှေပဒုံမှ၊ ဝိဇ္ဇာမာ
လာ၊ ဝင်းဝင်းဖြာသည်၊ ဥက္ကာမုက္ခ၊ သာကီယမှ၊ ပေါက်
ပြမထင်၊ မဟာဝင်ဖြင့်၊ သုံးခွင်လူဗိုလ်၊ ဘုန်းရိပ်ခိုသည်၊
ရွှေဗိုလ်ဘုရား၊ လောင်းမြတ်ဖျားလျှင်၊ ဖွားဖွားဖွင့်လွှတ်၊
ဣဒ္ဓိပါဒ်ဟု၊ အာဝဋ်ဂင်္ဂါ၊ ဘုန်းမိုးရွာလျက်၊ မဟာရဟ၊
သိမ်ရန်အောင်၊ ပြည်ကုန်းဘောင်၌၊ တထောင်ရွှေရံ၊ ဗြဟ္မာ
စံသို့၊ အသမ္ဘိန်ဝင်၊ ငြိမ်းကြီးဆင်၍၊ ဘုရင်ဗိုလ်ပုံ၊ စက်ရိပ်လှုံ
သည်။ ။အုပ်ခြံသပြေစိုးမူးတည်း။

၂၄။ နေရူလကျာ၊ သပြေညာထက်၊ ရာဘုရင်ချည်း၊
မကိုင့်လှည်း၍၊ ယမ်းပည်းညွတ်ပျောင်း၊ စက်အောက်

လျောင်းသည်။ အလောင်းမင်းတရား၊ မင်းခေါင်ဖျား၏ ပတ္တမြားစတေ၊ မြရွက်ပေနှင့်၊ ရွှေအက္ခရာ၊ နေဆက်စာမူ၊ ငါးဖြာမာန်သတ်၊ အရိမဒ်ဝယ်၊ နတ်ဝေဇယန်၊ အောင်မိမာန်ဖြင့်၊ ရန်မာန်နေခြည်၊ သပြေလည်သည်၊ ဇည်သူမင်းစစ်၊ ဒီပရာဇ်၏၊ မြစ်ရတနာ၊ သိဒ္ဓိကာမှ၊ အာဒိစ္စပန်၊ သွေမလှန်တည့်၊ ရွှေသန်လျက်ခုံ၊ ဇေယျာဘုံကို၊ စက်စုံကွန့်နင်း၊ ဘုန်းဘန်ဆင်းသား၊ မိုးညှင်းဘုရား၊ ယင်းသို့အားဖြင့်၊ သားသားဝှန်တင့်၊ တံခွန်လွှင့်သည်၊ ဘုရင့်စတေ၊ ခုနစ်နေတည့်၊ ပရမေမှန်ကင်း၊ မိုးညှင်းမင်းမှ၊ ဖြစ်ရင်းစင်ကြယ်၊ သကျနွယ်ဖြင့်၊ နန်းလယ်ရိပ်ဖြူ၊ ဆယ့်နှစ်ဆူတွင်၊ ဗုဒ္ဓကံကျော်၊ ဘေးလောင်းတော်ကား၊ အဟော်ဝတ၊ ဤလောကကို၊ စောင်မဘန်ဆန်း၊ မြိုက်ရေသွန်းလျက်၊ ကြငှန်းရွှေတောင်၊ ပြည်ကုန်းဘောင်၌၊ နောင်ရာဇဂုဏ်၊ ကမ္ဘာကုန်လည်း၊ တမူန်မြူလွှာ၊ မတိမ်သာအောင်၊ သမ္ဘာချိန်ဆုံး၊ တုမဲဘုန်းဖြင့်၊ အနှုန်းတော်မြတ်၊ တံဆိပ်ခတ်သည်။ ။နာဂတ်ပြောပရည်ကျူးတည်း။

၂၅။ အလောင်းမင်းမြတ်၊ ဗောဓိသတ်၏၊ သည်းပွတ်တော်ကြီး၊ ဘုန်းမီးလျှံထိန်၊ ဘေးနရိန်ကား၊ သိမ်ရတနာ၊ ပြည်အောင်ချာနှင့်၊ ဇေယျာပူရ၊ ဌာနရန်ကြို၊ စစ်ကိုင်းမြို့ကို၊ မြင်းမိုရ်၊ သင်းကျစ်၊ မရုရာဇ်လျှင်၊ ကသစ်မဟာရိုက်၊ နှစ်ပြည်ပိုက်၍၊ ထိန်ရိုက်တန်ခိုး၊ နှစ်နန်းစိုးသို့၊ ဖြိုးဖြိုးဘုန်းလျှံ၊ ထီးသစ်စံသော်၊ နိုင်ငံငါးရာ၊ နယ်ပါဇမ္ဗူ၊ မြတ်ကျွန်းငူထက်၊ ရန်သူခပ်သိမ်း၊ ဦးခေါင်းကျိန်း၍၊ မုဒိမ်းစင်ဝေး၊ ပြည်ထဲစွေ၊ ရှင့်ဘေးတော်လတ်၊ သူရိန်နတ်လည်း၊ ထုတ်ခတ်စက္ကဝါ၊ ကောင်းချီးညာလျက်၊ သိမ်ခါဇေယျာ၊ ရ

တနာပုရ၊ သုံးဌာနထက်၊ ကမ္မဇတန်ခိုး၊ ဘိသိက်ကြီးဖြင့်၊ တိမ်
မိုးခုန်ဆွတ်၊ သုန်သုန်လွတ်သည်၊ အာစွတ်မိုသောက်၊
ဥပေါပေါက်ကို၊ စက်အောက်ထားတင်၊ ဆင်ဖြူရှင်ဟု၊
သောင်းခွင်ကျော်ချောက်၊ ဘုန်းရှိန်တောက်သည်။ ။ ရန်
ညွှောက်ထွင်ထွင်တူးတူးတည်း။

၂၆။ ဆင်ဖြူရှင်သား၊ တရားပဝရ၊ နရိန္ဒာနှင့်၊ ဘဝသ
နင်း၊ ဘောင်းကားမင်းဟု၊ ဘေးရင်းမြတ်ခေါင်၊ ဇမ္ဗူ
အောင်၍၊ တန်ဆောင်နှစ်ဆူ၊ ထွန်းပြီးမှုကား၊ ဝိဒူလောက၊
မည်ထိုက်လှသည်၊ ဘုရားဘေးလောင်း၊ မင်းကောင်းဘုန်း
ဟော၊ ဘူပတေ့ကို၊ ရေမြေအလုံး၊ ပတ်ကုံးချီးကြွေး၊ အောင်
ဆုပေးသော်၊ ကမ်းမှေးမြစ်ဆုံ၊ သန်လျက်ခုံမှာ၊ ဗိုလ်ပုံအပြီ၊
ပြောင်းခဲ့ချီ၍၊ မဟီနက်သန်၊ မြေကြန်မင်္ဂလာ၊ ဇေယျာသန၊
ထီးပေါင်းခထက်။ အမရဗိမာန်၊ ပြည်ကြီးဘန်ပြီး၊ နိဗ္ဗာန်
လက်ဆောင်၊ ရွယ်လူးပြောင်နှင့်၊ မိုးခေါင် လည်လှည့်၊
လိုတော်ပြည့်၏၊ စည့်စည့်ထွန်းထင်၊ နေလုလင်သို့၊ ရဇွင်
ဓမ္မအနုညဖြင့်၊ ဒီပလ္လံပေါ်၊ သောင်းလုံးကျော်သည်၊ မြေး
တော်စောထီး၊ ရှင့်ဘကြီးလည်း၊ ရန်မီးသတ်နှိမ်၊ ဝရွှေအိမ်
ကို၊ လေးကြိမ်သမိုက်၊ နန်းရိုးစိုက်သည်။ ။ ဆော်ရိုက်ပဉ္စင်
ရင့်ကျူးတည်း။

၂၇။ စတုတ္ထဘုရင်၊ ကျွန်းလုံးရှင်ဟု၊ ချစ်ခင်သက်နှင်း၊ ညီ
တော်ရင်းကို၊ ခပင်းအဟူ၊ နတ်နှင့်လူတို့၊ သျှောင်စုဌာဆင့်၊
တင်ထိုက်သင့်သည်၊ ရှင့်ခမည်းမြတ်၊ လောင်းမန္ဒာတ်ကား၊
ဘုံထွင်အမရ၊ ပြည်ဌာနထက်၊ ဒုတိယကွန်းပြောက်၊ ကြငှန်း
ဆောက်လျက်၊ ထက်အောက်ညာကြေ၊ မြေမကြွင်းကျန်၊

လောကဌာန်ကို၊ နွဲ့မွန်တင်းကျမ်း၊ ဘုန်းရှိန်လွမ်း၍၊ နတ်
 ငြမ်းစိုက်ထူ၊ ဘရာယူသည်၊ ဇမ္ဗူလွှဲကျော်၊ ရှင်နောင်တော်
 လည်း၊ နုဘော်စက်ရောင်၊ ထိန်ထိန်ပြောင်မျှ၊ လောင်လ
 လိလိ၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ ဇာတိတော်ရိုက်၊ စိုးလိုက်မင်းလာ၊ ထို
 အခါကား၊ သာသနာစောင့်၊ နှစ်ထောင့်သုံးရာ၊ သင်္ချာတိုး
 ပွား၊ ကိုးဆွဲငါးတည့်၊ ဓါတ်သွားဂတိ၊ ဝိထိအဗျ၊ စုဒ္ဒသဟု၊
 မြိတ္တကိန်းဝင်၊ ဆန်းဆဲတွင်၌၊ ပလ္လင်ကဒဏ်၊ ဗိမာန်စိုးညှိုးညှိုး
 လတံ့ဟု၊ မိုးပျံ့စတေ၊ မုနေသရာ၊ ပညဝါတို့၊ အခါပရိစ္ဆိန်၊
 သိုက်နှင့်ချိန်၍၊ ဣန္ဒြိယ၊ ရဋ္ဌတိုင်းရပ်၊ ဓိမိုင်းကွပ်သည်၊ ဝိလပ်
 သူရှင်၊ ဗိုလ်ထုအင်နှင့်၊ သေနင်ဗျူဟာ၊ ပြိုင်ဆိုင်လာ၍၊
 ဟံသာဝတ၊ ရာမညကို၊ စွန်းစထိပါး၊ အရေးများသည်။ ။
 တိုင်းကားပူပင် ညစ်ညူးတည်း။

၂၀။ သိုက်လာဓါတ်လာ၊ ကပ်တံထွာနှင့်၊ နတ်စာနိမိတ်၊
 ဟိတ်အတိုင်းလျှင်၊ ထုံးပိုင်းတညီ၊ ထိုခါပြီကား၊ လောကီ
 သိမ်းပိုက်၊ တတိုက်သနင်း၊ မင်းနှင့်မူးမတ်၊ မညွတ်မညီ၊
 ဝါဒီယံ့ယွက်၊ နှုတ်လက်မစောင့်၊ တရားထောင့်၍၊ မခေါင့်
 မအား၊ ပြည်ရိပါးသော်၊ ပြည်သားအထု၊ မကြည်မှုကြောင့်၊
 လိုဆုမတောင်း၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ နတ်ကောင်းမမ၊ ထို
 ကိစ္စကြောင့်၊ တန္တမိစ္ဆာ၊ အခွင့်သာ၍၊ ရောဂါနှိပ်စက်၊ စစ်
 မက်မဆိတ်၊ ဒုဗ္ဗိက်ညှဉ်းဆိုး၊ ပြည်တန်ခိုးလည်း၊ သမ်း
 ညှိုးသိမ်ဖျင်း၊ ပြည်ဦးကင်းလည်း၊ အတွင်းလုံးပိုး၊ သစ်ဆွေး
 ကျိုးသို့၊ ကိုးရာမဲ့ကြီး၊ အချည်းနှီးလျှင်၊ ပျက်စီးတလှည့်၊ သို့
 ဖြစ်သည့်ကြောင့်၊ လူ၏အကွပ်၊ ဟိရောတ္တပ်ကို၊ ထက်ချပ်မြဲမြဲ၊
 အသက်နှံလျက်၊ ရာဇဒဏ်တော်၊ ဝတ်ညီလျော်အောင်၊
 ပယော်ဂမှု၊ သူမပြုလည်း၊ ပွင့်ဆုဘိသိက်၊ ရှစ်ပါးဟိတ်နှင့်၊

ဦးပုညဝေဠာကွန်းပေါင်းချုပ်

ဗျာဒိတ်လက်ရှိ၊ ဖြစ်ဘိရကား၊ ကိုယ်တော်အားကို၊ ကိုယ်
ပွားမကု၊ သယမ္ဘုဖြင့်၊ ဓမ္မပဒေသ၊ တင်ထိုက်လှ၏၊ ရာဇဓမ္မ၊
စာရထိန်းစောင့်၊ မင်းလမ်းဖြောင့်က၊ ပြည်ထောင့်မျက်နှာ၊
လမျှော်ကြာသို့၊ ချမ်းသာပြည့်လင်း၊ ရန်မျိုးကင်းသည်။ ။
မင်းလည်းဘုန်းရောင် ကွန်မြူးတည်း။

၂၉။ အပရန္တ၊ မြန်ဒေသလျှင်၊ တန္တပူအိုက်၊ စစ်မက်ဆိုက်
၍၊ အရိုက်အရာ၊ သာသနာလည်း၊ အဝါနှွမ်းညှိုး၊ မင်းသတိုး
လည်း၊ တန်ခိုးလှီကြီ၊ လူဗိုလ်ပုံလည်း၊ မလုံကိုယ်စိတ်၊ ဝိပရိတ်
ဖြင့်၊ လန့်ထိတ်ဗျာပါ၊ ရှိကြခါသော်၊ မြတ်စွာဘုန်းဝှန်၊ ခန္ဓ
မာန်ကို၊ ပယ်လှန်ချိုးဖျက်၊ အောင်မည့်ရက်၌၊ ရွှေစက်
တော်ပါး၊ မိုးသိကြားအား၊ ရှစ်ပါးသံအိန်၊ ဗျာဒိတ်မိန့်
ကြောင့်၊ ဝတိန့်မိပတိ၊ ထောင်မျက်စိဖြင့်၊ ဇာတိလူ့ပြည်၊
ရှုလတ်သည်တွင်၊ သုံးမည်သာသနာ၊ ဝန်ကြီးစွာကို၊ သမ္ဘာ
ခိုင်ခံ့၊ ဘုန်းတော်ပုံ၍၊ ဆောင်အံ့သန်ကျန်း၊ ပြည်ရေးငန်း
လည်း၊ တကန်းမျှသာ၊ မဟူရာတိ၊ စကြာစိုက်ခွေ၊ တတိုက်
မြေနှင့်၊ ဒေဝါလယ၊ နှစ်ဌာနသို့၊ ကာသစာရီ၊ ရွှေစက်ချီ၍၊
လောကီပတ်ဝုတ်၊ ဗိုလ်အစုတ်ကို၊ ဝိမုတ်မြိုက်ဆေး၊ ပေးအံ့
သကား၊ တို့ဘုရားကို၊ ထင်ရှားမျက်ခြေ၊ မြင်တုံလေသော်၊
ဘယ်ခွေညာကွန်၊ မလန်းဟန်ဖြင့်၊ သံဝန်ထစ်ထစ်၊ ဥဒါန်း
ဟစ်လျက်၊ ကသစ်သခင်၊ ဝမ်းတော်ရွှင်သည်။ ။ သို့စင်
မဖြစ်စဘူးတည်း။

၃၀။ ကသစ်သခင်၊ စိတ်ဝမ်းရွှင်သား၊ သောင်းခွင်မျက်
နှာ၊ မြဟွာနတ်ကောင်း၊ ဘော်ညီပေါင်း၍၊ ဆယ်ချောင်းဦး
ညွတ်၊ ဗောဓိသတ်ကို၊ နတ်တုသိတာ၊ ဘုံဝိမာမှာ၊ လူရွာ
သက်ခွင့်၊ သင့်ပြီဩမွန်၊ လျှောက်တောင်းပန်သို့၊ စက္ကန္တရ၊

လောကတလွှား၊ လူနတ်များလျှင်၊ ဘုရားဘုန်းကြီး၊ တို့စော
 ထီးကို၊ မြောက်ချီးရှိဝန်၊ ခွင့်တောင်းဟန်အား၊ နောင်ဘန်
 သာသနာ၊ နှစ်ထောင်သာ၍၊ လေးရာတိုင်းရှည်၊ အလှိုင်း
 ပြည့်သော်၊ ငါ၏ဓမ္မကံ၊ မြိုင်နက်တံကို၊ နှိုင်းစံဘက်ကန်း၊ တုမဲ့
 ထွန်းသား၊ မန္တလေးတောင်၊ သာခေါင်မင်္ဂလာ၊ မြေအခြာ
 ထက်၊ ရတနာပုံမည်၊ ပြည်ကြီးတည်သည်၊ မြန်ပြည်အုပ်စိုး၊
 နေနတ်မျိုးလျှင်၊ မြတ်ခိုးချီးပုံ၊ ဆောင်လတံ့ဟု၊ ချိုပျံ့တန်
 ချေ၊ ဗျာဒိတ်ထွေကြောင့်၊ ရက်ရေမြင့်ကာ၊ လင့်လျက်ကြာ
 ၏၊ အခါလျော်ညီ၊ တော်ပြီဘုရား၊ လူသုံးပါးကို၊ သနား
 ထောက်ကု၊ ကယ်တော်မူဟု၊ ဇမ္ဗူစိုးရန်၊ ခွင့်တောင်းပန်
 သည်။ ။ မုဋ္ဌာန်သာယာညံ့နူးတည်း။

၃၁။ ထိုရောအခါ၊ တို့မြတ်စွာကား၊ မင်္ဂလာရွှေအိမ်၊
 ရိပ်ငြိမ်ဝှဲဝှဲ၊ သပ္ပာယ်ဆဲတည့်၊ သဲသဲကျော်လှိုက်၊ ကပ်လုံးမြိုက်
 မျှ၊ သိုက်တဘောင်တော်၊ ကောင်းကျော်စံနည်း၊ ဓာတ်လည်း
 ဇုန်ယုဂ်၊ နှုတ်၊ ဩဘာမြိုက်၊ အိမ်မက်တော်ရိပ်၊ နတ်တံဆိပ်
 ကို၊ နိဗ္ဗေဒိညာဉ်၊ သမ္ပဇဉ်ဖြင့်၊ ခိုင်မာဉ်မရှိ၊ လုံးထွန်းသိ၍၊
 စရိယသုံးပါး၊ ဘုရားဖြစ်စာ၊ ကျင့်တံထွာကို၊ ငါတည်းသင့်
 လျော်၊ ဖြည့်ခွင့်တော်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓေါပောဓေယျံ၊ မုတ္တော်မောစေ
 ယျံ၊ တိဏ္ဍော်တာရေယျံ၊ ကြီးသံတွတ်တွတ်၊ ရွှေခွန်းလွတ်ပြီး၊
 သိဒ္ဓတ်ဘုန်းစည်၊ ကပိုလိပြည်မှ၊ ရွယ်ရည်အာရုံ၊ ဗောဓိဘုံ
 သို့၊ ကိုယ်ယုံညဉ့်ဝယ်၊ ထွက်စမ္ပယ်သို့၊ ငြိတွယ်လှေးမွှား၊ မာန်
 ကိုတားလျက်၊ မြေသားမိုးသူ၊ စိုက်ထူညှိထောင်၊ မီးရှူး
 ရောင်ဖြင့်၊ ရွှေတောင်အမရ၊ နန်းဌာနမှ၊ သတ္တသတာ၊ အဝါ
 ညီးညီး၊ စက်ယာဉ်စီး၍၊ ထီးလိုမင်းလို၊ ယာယီကြိုသည်။ ။
 ရွှေဗိုလ်ဗောဓိရည်စူးတည်း။